

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА
ул. Ресавска бр. 42
11000 Београд

А бр. 8/26
12.1.2026. године
Београд

УСТАВНИ СУД
Одговор на жалбу Едиса Арифовића

Ваш број: VIIIУ - 265/2025

Едис Арифовић, јавни тужилац у Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару, је изјавио жалбу Уставном суду против решења Високог савета тужилаштва А бр. 1251/2025-01 од 26. децембра 2025. године, због повреде изборног права на бирачком месту, а које је јавно објављено на интернет сајту Високог савета тужилаштва дана 26.12.2025. године у 14:00 часова, јер Високи савет тужилаштва приликом доношења решења о одбијању приговора наводно није применио или је погрешно применио одредбе чланова 8, 17, 18 и 20 Закона о Високом савету тужилаштва и одредбе чланова 24, 29 и 33 Пословника о раду Високог савета тужилаштва.

Наводи жалбе су непотпуни и нејасни.

Жалилац Едис Арифовић није навео у поднетој жалби Уставном суду на ком бирачком месту је дошло до наводне повреде његовог изборног права сходно члану 40 став 2 Закона о Високом савету тужилаштва ("Сл. гласник РС", бр. 10/2023), те с тога није могуће ни одлучивати о наводима жалбе јер је она непотпуна, нејасна и неуредна.

Имајући наведено у виду, Високи савет тужилаштва предлаже да се жалба Уставном суду ОДБАЦИ – јер не постоје неопходне претпоставке за вођење поступка и одлучивање или зато што је очигледно неоснована.

Уколико, пак, Уставни суд буде одлучио да пренебрегне наведене битне недостатке уложене жалбе и упусти се у разматрање њених навода и мериторно одлучивање, Високи савет тужилаштва опреза ради сматра да су сви **наводи жалбе у потпуности неосновани.**

Наиме, ни један од жалбом поменутих чланова Закона о Високом савету тужилаштва, или Пословника о раду Високог савета тужилаштва ("Сл. гласник РС", бр. 63/2023), не прописује правну норму која се односи на евентуалну повреду изборног права носиоца јавнотужилачке функције приликом избора за изборног члана Савета из реда јавних тужилаца, и која може представљати основ или разлог за подношење приговора и следствене жалбе Уставном суду. Наведени чланови закона и подзаконског акта прописују функционалне и процесне одредбе о председнику, надлежности, начину рада и одлучивању Савета, као и потребној већини за одржавање седнице, ванредној седници електронским путем и расправи на седници Савета.

Из наведеног произилази да се жалбени наводи Едиса Арифовића не односе на повреду изборног права, већ на функционалне и процесне одредбе делимичног правног оквира којим је прописан поступак доношења одлука Савета, при чему се очигледно селективно избегава указивање на одредбе истог оквира које би у потпуности разјасниле чињенично стање које је предмет жалбе.

При томе, наведене функционалне и процесне одредбе су, супротно наводима жалбе, **управо биле процесно злоупотребљене приликом првог заказивања 21. ванредне седнице Високог савета тужилаштва од стране четири члана Савета**, од којих једног по положају и три изборна, **те приликом другог заказивања исте седнице од стране три члана**, једног по положају и два изборна, а све у јасном циљу наступања принудног дејства правне норме прописане чланом 40 став 2 Закона о Високом савету тужилаштва.

Дакле, наведено је учињено у очигледној намери да се **неоправданим недоласком или неучествовањем на хитној седници Савета поводом уложеног правног лека у изборном процесу ускрати потребна већина за њено одржавање** која је прописана чланом 25 Пословника о раду, ради аутоматског наступања принудног правног дејства члана 40 став 2 закона, те тиме поништавања изборних радњи на селективно изабраним бирачким местима и њиховог понављања, све ради измене утврђених изборних резултата у корист кандидата који су недвосмислено изгубили изборе на нивоу виших и основних јавних тужилаштава.

Наиме, наведеном одредбом закона је **прописано да се услед недоношења решења Савета о приговору о повреди изборног права у року од 48 часова, сматра да је исти усвојен**. Тиме би избори и изборне радње на циљаним бирачким местима били без расправе, увида у материјал и мериторног одлучивања поништени, а понављање избора било обавезно, чиме би се остварила намера за промену изборних резултата који су кандидати постигли. На такав начин би дошло до суштинске повреде Изборног права прописаног чл. 52 Устава Републике Србије ("Сл. гласник РС", бр. 98/2006 и 115/2021), на штету кандидата који су победили, а у корист кандидата који су ове потпуно регуларне изборе изгубили.

Уколико би, надаље, Уставни суд заузео став да наводи жалбе иако процесне природе у својој бити указују и на материјалну повреду изборног права, ради свестраног и потпуног разјашњења чињеничног стања, Високи савет тужилаштва указује на следеће:

1. Изборно право

Чланом 52 став 1 Устава Републике Србије, прописано је **изборно право као право сваког пунолетног, пословно способног држављанина Републике Србије да бира и да буде биран**. Ставом 2 је прописано да је то право опште и једнако, избори су слободни и непосредни, а гласање је тајно и лично.

Чланом 40 став 1 Закона о Високом савету тужилаштва, прописано је да носилац јавнотужилачке функције који је уписан у списак носилаца јавнотужилачке функције који гласају на одређеном бирачком месту, има право да преко Изборне комисије **поднесе приговор Савету због повреде изборног права** на том бирачком месту, у року од 24 часа од часа када је повреда изборног права учињена.

Едису Арифовићу је, као носиоцу јавнотужилачке функције, након доношења Одлуке председника Високог савета тужилаштва од 29. септембра 2025. године о отпочињању поступка избора кандидата за изборног члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца (члан 25 став 1 и 2 Закона о Високом савету тужилаштва, „Службени гласник РС”, број 10/23), **омогућено да се** у складу са чланом 27 Закона о Високом савету тужилаштва **кандидује да би био биран** за члана Савета из реда јавних тужилаца, **те му је омогућено да** у складу са члановима 28, 36, 37 и 38 истог закона, дана 23. децембра 2025. године **бира кандидата са утврђене листе кандидата** према степену и врсти јавног тужилаштва који бира кандидата на тој листи, **слободно и непосредно, те да гласа тајно и лично**.

Наведено је утврђено одсуством забележбе било какве примедбе Едиса Арифовића или било ког другог бирача у изводу из бирачког списка на било ком од 13 изборних места, те једногласним усвајањем записника о раду бирачког одбора за свако бирачко место, као и једногласним усвајањем Записника о утврђивању резултата избора Изборне комисије Савета, а надаље и другим чињеницама и доказима које је Савет утврдио.

Ни у једном наводу своје жалбе Едис Арифовић не указује на то на који начин је извршена повреда његовог изборног права да буде биран и да бира, посебно имајући у виду да члан 40 став 1 Закона о Високом савету тужилаштва прописује свршену радњу повреде изборног права, тј. радњу која је произвела дејство, а не и радњу која је евентуално била покушана или се само претпоставља да би могла довести до повреде. **Такође, ни у једном од разлога жалбе Едис Арифовић не указује на то како је и од стране кога учињено да како његово појединачно изборно и бирачко право**, али и права других бирача, буду на дан избора повређени, на такав начин да се не може сматрати да је бирање обавио слободно, непосредно, тајно и лично, а да се не ради о апстрактној претпоставци заснованој на пуком утиску, без било каквих чињеница или доказа који би указивали на оправданост сумње да је до повреде заиста и дошло.

Надаље, члан 40 став 1 Закона о Високом савету тужилаштва прописује да носилац јавнотужилачке функције о повреди изборног права на свом бирачком месту може **уложити приговор у року од 24 часа од када је повреда права учињена**. Сходно томе, повреда изборног права Едиса Арифовића је **морала бити учињена током његовог боравка на бирачком месту** неспорним радњама лица која су могла такву повреду учинити, и чије

радње су доказане или доказиве да су умишљајно учињене ради повреде изборног права. Из претходно наведеног се закључује да Едис Арифовић ни у овом погледу није пружио доказе који би такву тврдњу било чиме поткрепили, нити указао на то где би такви докази могли бити пронађени.

Разматрајући даље жалбене наводе, Високи савет тужилаштва указује да је на седници одржаној 29. септембра 2025. године, на основу члана 29 став 2 и 5 Закона о Високом савету тужилаштва и члана 5 Пословника о раду Изборне комисије Високог савета тужилаштва („Службени гласник РС”, број 33/24), донео **Одлуку о избору председника, заменика председника, чланова и заменика чланова Изборне комисије Високог савета тужилаштва.**

Изборна комисија Високог савета тужилаштва је на Првој седници одржаној дана 6. октобра 2025. године, на основу члана 31 став 1 Закона о Високом савету тужилаштва и члана 3 став 1 Правилника о поступку избора члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца („Службени гласник Републике Србије”, број 33/24), донела **Одлуку о изборним радњама и роковима за спровођење поступка избора кандидата за изборног члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца**, затим на основу члана 29 став 1 Закона о Високом савету тужилаштва и члана 3. Пословника о раду Изборне комисије Високог савета тужилаштва донела **Упутство за спровођење поступка избора кандидата за изборне чланове високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца**, и усвојила обрасце у вези са поступком избора кандидата за изборне чланове Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца.

Надаље је на истој седници на основу члана 13. Пословника о раду Изборне комисије Високог савета тужилаштва, донела Одлуку о начину остваривања права јавности на праћење поступка избора кандидата за изборног члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца, као и Упутство заинтересованим лицима о начину издавања службеног овлашћења за праћење поступка избора кандидата за изборног члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца.

На Другој седници Изборне комисије одржаној 9. октобра 2025. године, на основу члана 3 став 1 тачке 2 и 14 Пословника о раду Изборне комисије Високог савета тужилаштва, а у вези са одредбом члана 125 Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник Републике Србије”, број 10/23), комисија је донела Одлуку којом главни јавни тужилац може заказати колегијум јавног тужилаштва поводом предлагања кандидата за изборне чланове Високог савета тужилаштва, на ком кандидате може предлагати главни јавни тужилац и јавни тужиоци који су изабрани у том јавном тужилаштву.

На Петој седници Изборне комисије Високог савета тужилаштва, одржаној 15. октобра 2025. године, на основу члана 36. став 3. Закона о Високом савету тужилаштва и члана 6. став 1. Упутства за спровођење поступка избора кандидата за изборног члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца, комисија је једногласно донела **Решење о одређивању 13 бирачких места за спровођење поступка избора кандидата за изборне чланове Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца.**

Наведено решење је непосредно након завршетка седнице објављено на интернет порталу Високог савета тужилаштва на интернет адреси vst.jt.rs, у за то изузетно јасно уочљивом одељку насловљеном "Изборна комисија", на који начин су све одлуке, обрасци, обавештења и други документи од значаја за избор били одмах објављивани и тиме јавно доступни и познати.

На основу члана 13 Правилника о поступку избора члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца, прописано је да главни јавни тужиоци и јавни тужиоци гласају на бирачком месту у седиштима апелационих јавних тужилаштава на чијем подручју се налази јавно тужилаштво у коме обављају јавнотужилачку функцију.

На Шеснаестој седници Изборне комисије Савета одржаној дана 11. децембра 2025. године, једногласно је на основу члана 36 став 1 и 2 Закона о Високом савету тужилаштва и Одлуке о изборним радњама и роковима за спровођење поступка избора кандидата за изборног члана Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца, донето **Обавештење носиоцима јавнотужилачке функције о месту и времену одржавања избора**, у коме је јасно наведено место сваке од 13 изборних јединица, тј. бирачких места, тиме и бирачког места на коме је подносилац жалбе остварио своје изборно право.

На наведено решење и обавештење **нико** од кандидата на утврђеној изборној листи, бирача или потврђених посматрача на том бирачком месту, **није имао примедбе нити улагао правне лекове**.

Надаље, ни један извод из бирачког списка са било ког од 13 изборних места који су коришћени током изборног дана од стране бирачког одбора и бирача, укључујући и изборно место на коме је подносилац жалбе гласао, у одељку "примедба бирача" не поседује ни један унос било какве примедбе било ког бирача, укључујући и подносиоца жалбе, Едиса Арифовића.

Сви записници о раду свих бирачког одбора су једногласно усвојени од стране чланова бирачког одбора, и ни један не поседује било какву констатацију повреде тока гласања или постојање примедби било кога, укључујући и подносиоца жалбе, Едиса Арифовића, током изборног дана, што је јасно уочљиво у тачкама 5 и 18 свих записника.

Сви бирачки одбори су једногласно констатовали да су примили сав бирачки материјал, да је на дан избора а пре почетка гласања утврђено да просторија у којој ће се гласати има уређен простор у коме ће бирачи моћи несметано и уз обезбеђену тајност попунити гласачки листић, да је кутија за гласање исправна и да је на њој постављен гласачки листић, те да је утврђена листа кандидата видно истакнута на бирачком месту.

Изборна комисија је једногласно у пуном саставу усвојила Записник о утврђивању резултата избора, у оквиру ког стоји посебна констатација да чланови Изборне комисије нису имали приговор на утврђивање резултата избора, након увида у свих 13 записника бирачких одбора и сав достављени изборни материјал, и након одсуства било каквих примедби или приговора било кога, укључујући и подносиоца жалбе, Едиса Арифовића.

Савет напомиње да су сви чланови бирачких одбора и Изборне комисије носиоци јавнотужилачке функције, и да Законом о Високом савету тужилаштва није дозвољено да друга лица буду чланови истих. Наведени чланови су на основу закона и подзаконских аката дужни да своју функцију у наведеним телима обављају непристрасно, те да исти не представљају кандидате на овим изборима.

Иако Едис Арифовић у својој жалби није поновио наводе из приговора због наводне повреде изборног права, због чега Савет разуме да је од тих навода одустао, опреза ради указујемо Уставном суду да је на основу одлуке Изборне комисије одређена просторија за гласање за бирачко место на коме је Едис Арифовић остварио своје изборно право. Надаље, на основу прикупљених доказа и изјаве председнице бирачког одбора бирачког места на коме је жалилац гласао недвосмислено је утврђено да су чланови бирачког одбора седели на довољној удаљености од паравана, да нико током гласања није користио мобилне телефоне и да је забрана њиховог коришћења била видно истакнута, те да је просторија за гласање за бирачко место Крагујевац 2 одређена од стране Изборне комисије Савета 15. октобра 2025. године, и да се налазила у згради Палата правде у Београду, где је седиште Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, као и других правосудних органа.

Битно је напоменути и да ни једно од лица која су поседовала службено овлашћење Изборне комисије за праћење поступка избора у својим извештајима није навело да је на било ком бирачком месту уочена било каква неправилност која је могла повредити изборно право било ког бирача.

2. Ванредна седница Високог савета тужилаштва

Процесне околности одржавања 21. ванредне седнице Високог савета тужилаштва поводом изјављених приговора због евентуалне повреде изборног права шест подносилаца, представљају централни део уложене жалбе Уставном суду, а не, као што је раније наведено, сама повреда изборног права због ког се жалба може изјавити. Ипак, као што смо то раније навели, уколико Уставни суд заузме став да ожалбени процесни наводи указују и на евентуалну повреду материјалног права у вези изборног процеса, Високи савет тужилаштва указује на следеће:

Наводи жалбе Едиса Арифовића и у овом делу су у потпуности неосновани.

Чланом 40 став 2 Закона о Високом савету тужилаштва, прописано је да Савет о приговору носиоца јавнотужилачке функције о повреди изборног права који је уложен у року од 24 часа од часа повреде права, одлучује решењем у року од 48 часова од часа пријема приговора.

Ова правна норма поседује правну санкцију која је у својој бити организационо-техничке природе и која је прописана ради избегавања одуговлачења одлучивања о приговору од стране Савета, и која прописује да уколико Савет у року од 48 часова не донесе решење о приговору, да се сматра да је приговор усвојен самим недоношењем решења. Наведеним је Високи савет тужилаштва требао да буде подстакнут да у року од свега два

дана одлучи о приговору, а не да принудна норма буде злоупотребљена спречавањем одлучивања Савета ради наступања последице у корист кандидата који је изгубио изборе.

След догађаја на 21. ванредној седници Високог савета тужилаштва која је била заказана само ради одлучивања о шест уложених приговора о евентуалној повреди изборног права, говори о томе да је од стране четири члана Савета приликом првог заказивања, а након тога од три члана Савета приликом другом заказивања, управо покушана опструкција поступка одлучивања и доношења решења, а због очигледне намере да се изазове наступање законске презумпције/фикције да су због недоношења решења о приговорима исти усвојени.

Такође, уочава се јака дискрепанца између навода жалбе Едиса Арифовића о наводној повреди закона организовањем ванредне седнице електронским путем којом се, наводно, ускраћује право на расправност и увид у материјал, док повреда изборног права путем принудног усвајања приговора услед пропуштања рока осталих 734 носилаца јавнотужилачке функције, укључујући и кандидате на изборима, и који су гласали и нису уложили приговоре, очигледно не заслужује било какву пажњу, иако доношење решења на такав начин заиста беспоговорно искључује било какву расправу и увид у материјал.

Нетачно је да нису били испуњени услови за изјашњавање и одлучивање чланова Савета из члана 29 Пословника о раду Високог савета тужилаштва.

Председник Савета је у оквиру законског рока за доношење решења о приговору од 48 часова од његовог улагања, дана 24. децембра заказао на основу члана 40 Закона о Високом савету тужилаштва 21. ванредну седницу Савета искључиво ради одлучивања о уложеним приговорима, тако што је њено одржавање заказао за 25. децембар 2025. године у 10 часова у просторијама Савета у Београду, у улици Ресавска 42.

Сав расположиви материјал за седницу је достављен свим члановима Савета од стране секретаријата електронским путем као и на свим претходним редовним и ванредним седницама, те допуњен на сам дан одржавања са материјалом који је додатно и хитно прибављен. Материјал за седницу је у својој укупности обухватао све могуће расположиве чињенице и доказе који су могли бити прикупљени у тако кратком законском року, укључујући и изводе из бирачких спискова, записнике о раду бирачких одбора, записнике о примопредаји бирачког материјала, записник о утврђивању резултата избора, као и изјаве председника и чланова бирачких одбора ожалбених бирачких места, у вези навода приговора Едиса Арифовића и осталих приговарача.

Битно је напоменути да је председник Савета организовао и присуство председника Изборне комисије, као и председника и чланова четири бирачка одбора ожалбених бирачких места, било путем личног присуства или аудио-видео конференцијске везе, ради евентуалних давања одговора на свако питање чланова Савета поводом навода приговора.

Председник Савета је такође организовао и спремност техничке службе Савета да путем аудио или аудио-видео конференцијске везе обезбеди и присуство Едиса Арифовића и других приговарача, уколико се за тим буде указала потреба.

Такође је било планирано и успостављање аудио-видео или аудио везе са управама судова у чијим просторијама је организован изборни процес који је предмет жалби, а ради могућег давања додатних обавештења члановима Савета, уколико се за тим укаже потреба.

Дакле, сав материјал је достављен свим члановима Савета током припреме за одржавање 21. ванредне седнице, а сва лица која су могла дати информације од значаја за доношење одлуке су била позвана и присутна или могла бити присутна.

Битно је напоменути да на основу члана 10, став 2, тачка 3 Пословника о раду Високог савета тужилаштва, члан Савета има дужност да благовремено пријави и наведе разлоге за одсуство са седнице.

Четири члана Савета су путем електронске поште обавестили секретаријат Савета да неће присуствовати седници, и то Милан Ткалац 24. децембра 2025., а Борис Павловић, Владимир Симић и Ненад Вујић 25. децембра 2025. године.

Милан Ткалац је навео као разлог недоласка одсуства присуство сахрани, Борис Павловић сукоб интереса због околности да је кандидат на изборима у вези којих су поднети приговори, Владимир Симић раније заказану хируршку интервенцију најближег члана породице, док Ненад Вујић није ни навео разлоге свог недоласка.

Сви чланови Савета су били упознати или морали бити упознати са чињеницама о расписивању и датуму и времену одржавања избора, као и законским одредбама у вези одлучивања о евентуалним приговорима, те су тиме морали бити на располагању за присуствовање седници, било лично или путем видео-конференцијске везе, сходно члану 28 Пословника.

Једини разлог који би могао бити уважен за неприсуство би било наступање више силе чије дејство није могло бити отклоњено. Уважавајући разлоге пијетета и личних потреба, председник Савета је констатовао да ни у једном случају одсуство наведена четири члана Савета на овој посебној и ванредној седници са изузетно кратким роком одржавања и последичног наступања санкције услед нечињења Савета, није смело да се деси нити је могло бити оправдано, јер нико од њих није навео наступање више силе и разлоге њене неотклоњивости.

Члан Савета Милан Ткалац се није обратио секретаријату или председнику Савета због наступања случаја из чл. 77 Закона о раду или Општег колективног уговора ради одобрења дана одсуства, нити је у свом обраћању навео да је такав случај у питању. Члан Савета Владимир Симић такође није упутио такав захтев због потребе здравствене неге ужег члана породице, нити су му дани одсуства одобрени. Члан Савета Борис Павловић је морао бити присутан оваквој врсти седнице с обзиром да су разлози изузећа евентуално постојали за изборни ниво основних јавних тужилаштава, не и

виших јавних тужилаштава, те је следствено томе морао учествовати у одлучивању у вези тих приговора, док би био присутан али изузет у односу на одлучивање на основном нивоу. Члан Савета **Вујић** је поступио противно наведеном члан и ставу Пословника, и уопште није навео разлоге свог недоласка.

Савет још једном указује да је чланом 28 Пословника о раду Савета омогућено сваком члану Савета да у случају постојања објективних околности учествује на седници Савета путем видео конференције. Ни један од наведених чланова такву могућност није затражио.

Ни један од наведених чланова није у електронској пошти навео, нити путем личног контакта Секретаријата или председника Савета саопштио, када би у наредних 14 радних часова до истека рока од 48 часова за доношење решења о приговору, био у могућности да присуствује седници личним присуством у седишту Савета.

Из наведеног произилази закључак на који је већ више пута указано, а који гласи да су наведени чланови Савета изостали са учествовања на седници ради наступања протеча рока од 48 сати и производње принудног дејства члана 40 став 2 Закона о Високом савету тужилаштва, како би се због недоношења решења сматрало да је приговор усвојен а избори или изборне радње на ожалбеним бирачким местима поништене и поновљене, **из чисто опструктивних и калкулативних, а не супстанцијалних и мериторних разлога.**

Посебно указујемо и на то да је оваквим поступком од стране мањине чланова Савета покушано наметање њихове воље и исхода поступка по правном леку у изборном процесу над већином чланова Савета, чиме би дошло до вишеструке повреде Устава Републике Србије, и то члана 21 о Забрани дискриминације, члана 32 о Праву на правично суђење, члана 36 о Праву на једнаку заштиту права и на правно средство, као и члана 51 о Изборном праву.

С обзиром да није испуњен услов из члана 24 Пословника председник је на основу члана 38 Пословника одложио 21. ванредну седницу Савета, чиме је **нетачан навод жалбе да 21. ванредна седница није могла бити настављена јер због недостатка кворума није ни започета**. Члан 38 став 1 Пословника управо прописује да се седница Савета одлаже уколико није присутан потребан број чланова Савета, што је у конкретној ситуацији био случај.

Истог дана, 25. децембра у 11:45 часова, председник је на основу члана 29, у вези члана 27 Пословника заказао одржавање 21. ванредне седнице електронским путем са роком за расправу и гласање од 24 часа, као наставка исте седнице са личним присуством, имајући у виду опасност од истека рока за доношење решења о приговорима и наступања наведеног принудног дејства норме, **као и чињенице да је сав материјал за седницу већ достављен члановима Савета.**

Председник је при томе посебно имао у виду да је члановима Савета расправност електронским путем омогућена, потврђена и практикована током одржавања претходних 29 ванредних седница електронским путем у периоду од 2023. до 2025. године, путем детаљне расправе чланова Савета електронским писмима, која представљају саставни део сваког од записника тих седница.

Дакле, Високи савет тужилаштва је током заседања и одлучивања на 29 претходно одржаних ванредних седница електронским путем усвојио расправност путем електронске поште, на основу које су доношене правноснажне одлуке на свим наведеним седницама.

Сав материјал који је претходно достављен члановима Савета приликом заказивања и покушаја одржавања 21. ванредне седнице личним присуством је још једном достављен електронским путем свим члановима, без изузетка. На основу техничког извештаја Одељења за информационо-комуникационе технологије Савета, констатовано је да су сви чланови Савета примили и отворили електронску пошту са достављеним прилозима.

На основу изнетог изводи се јасан закључак да нису тачни наводи жалбе да заказивањем ванредне седнице електронским путем није обезбеђен увид у материјал и расправност. Напротив сав материјал потребан за одлучивање и расправност су обезбеђени и били на располагању свим члановима Савета. При томе никако не треба губити из вида разлоге зашто је принудним путем дошло до заказивања ове седнице ради њеног одржавања на електронски начин. Додатно указујемо да је чланом 40 став 2 Пословника Савета прописано да записник са седнице из члана 29 Пословника као прилог садржи и електронску пошту путем које су се чланови Савета изјаснили, не само одлучили, о предлогу одлуке, чиме се и на овај начин потврђује прописаност могућности расправљања на ванредним седницама електронским путем. Такође, јавност оваквих седница је обезбеђена објављивањем записника и свих електронских писама која су коришћена током расправе, и у исте је могуће извршити увид на интернет порталу Савета.

Неосновани су наводи жалбе којима се оспорава образложење ожалбоног решења јер оно не садржи излагање изјашњења осам чланова Савета за које се наводи да су се изјаснили о предложеним тачкама дневног реда.

С обзиром да Закон о Високом савету тужилаштва не прописује детаљно садржину образложења решења, сходна примена Закона о општем управном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 18/2016, 95/2018 – аутентично тумачење и 2/2023 – одлука УС) је могућа. Чланом 141, став 4 овог закона прописана је садржина образложења решења и она не обухвата излагања чланова колективног органа који су донели решење.

Са друге стране, чланом 40, став 1, тачке 8 и 10 Пословника о раду Високог савета тужилаштва, су прописани садржина записника са седнице који обухвата садржину расправе по свакој тачки дневног реда, као и начин и резултат гласања по свим тачкама дневног реда поводом којих се доноси одлука Савета. Записник са седнице је сачињен у нацрту, исти садржи све прописане елементе и делове сходно члану 40 Пословника, и на основу члана 41 став 1 Пословника, биће предложен за усвајање на следећој редовној седници Савета, те је достављен у склопу списка предмета Уставном суду.

Неосновани су наводи жалбе који доводе у сумњу постојање кворума за одлучивање на 21. ванредној седници Савета. На основу ових навода може се закључити да жалилац не прави разлику између већине потребне за одржавање седнице и већине потребне за одлучивање, те начина на који одлуке Савета могу бити донете, посебно када су у питању изборне одлуке Савета.

Чланом 24 Пословника о раду Високог савета тужилаштва прописано је да се седнице Савета одржавају ако им присуствује најмање осам чланова Савета.

Председник Савета је путем административне канцеларије 25. децембра 2025. године у 11:42 часова послао обавештење свим члановима Савета о одржавању 21. ванредне седнице електронским путем, са поново достављеним материјалом за седницу, и роком за изјашњење од 24 часа. За слање позива и материјала су искоришћене службене адресе електронских пошта чланова Савета, као и додатне адресе које чланови користе, и на које су достављани и претходних 29 позива са материјалом за одржавање ванредне седнице електронским путем, а чланови уредно исте примали, учествовали у расправи електронским путем, гласали и такве одлуке постајале правноснажне, те усвајали записнике са претходних седница одржаних на овај начин.

Имајући наведено у виду, сам чин слања позива за одржавање седнице са материјалом на службене и потврђено коришћене адресе електронске поште чланова Савета, се може сматрати уредно урученим обавештењем и тиме остваривањем услова предвиђеног чланом 24 Пословника.

Међутим, ради додатне потврде о уручењу, сходно члану 70 став 2 Закона о општем управном поступку, председник Савета је од Одељења за информационо-комуникационе технологије 25. децембра 2025. године у 15:49 часова прибавио потврду којом се доказује пријем обавештења и материјала електронским путем. На основу ове потврде је констатовано да су сви чланови примили и отворили електронску пошту са прилозима којом је започето одржавање 21. ванредне седнице електронским путем, што важи и за чланове који нису учествовали у расправи, Вујића, Симића и Павловића. Из наведеног произилази да су сви чланови Савета били уредно обавештени, тиме присутни на 21. ванредној седници електронским путем, чиме је услов из члана 24 Пословника испуњен.

Нетачни и неосновани су наводи жалиоца да је усвајање дневног реда од значаја за одржавање ванредне седнице електронским путем Високог савета тужилаштва.

Чланом 29 став 2 Пословника о раду Савета прописано је да председник Савета путем електронске поште саопштава разлоге одржавања ванредне седнице и предлаже дневни ред, након чега чланови Савета имају рок од 24 часа да се изјасне о предложеним, не усвојеним, тачкама дневног реда.

Поврх наведеног, имајући у виду одредбе члана 40 Закона о Високом савету тужилаштва, усвајање дневног реда у овом случају не може ни бити на диспозицији члановима Савета. С обзиром да се ради о поступању по прописима о правном леку, тј. праву на једнаку заштиту права и на правно средство прописаном чланом 36 Устава

Републике Србије, и који су у овом случају обавезни и ограничени роком, о дневном реду за ванредну седницу овим поводом се не гласа нити се исти посебно усваја, јер не постоји други начин за расправу и одлучивање искључиво о поднетим приговорима поводом евентуалне повреде изборног права.

Неусвајање дневног реда у овако хитном поступку по приговорима би значило противуставно одбијање Савета да одлучује о изјављеном правном леку у изузетно кратком и принудном року. Такав поступак Савета, тј. његових чланова би се могао сматрати противзаконитим у смислу злоупотребе службеног положаја, пре свега у односу на кандидате који су победили на изборима и о чијим правима се такође, макар индиректно, одлучује.

Додатно треба напоменути да се супрематија одредби члана 40 Закона о Високом савету тужилаштва у односу на друге одредбе закона, а посебно Пословника о раду Савета, огледа и у сукобу прописаних рокова, у којима рокови који су одређени овим чланом имају првенство. Наиме, чланом 26 Пословника је прописано да је рок за заказивање редовне седнице са свим прилозима најкасније пет дана пре дана за који је седница заказана, док је рок за одржавање ванредне седнице на захтев три члана Савета не краћи од три и не дужи од пет радних дана. **С обзиром да је рок за доношење решења по приговору 48 часова, јасно је да би поштовање претходних рокова само по себи довело до обесмишљавања одлучивања по овом правном леку,** јер би се сваки сматрао усвојеним због протеча рока поштовањем претходно наведених одредби о временском периоду потребном за припрему редовне или ванредне седнице.

Неоснован је навод жалиоца да присуство члана Савета Предрага Миловановића, или било ког другог члана Савета на седници, а који би требало да буде изузет из одлучивања о неком предлогу значи да седница није могла бити одржана због непостојања кворума за одржавање седнице и одлучивање.

Као што је то претходно наведено чланом 24 Пословника о раду Високог савета тужилаштва прописано је да се **седнице Савета одржавају ако им присуствује најмање осам чланова Савета.** Члан Савета за кога постоје законски разлози за изузеће ће се изузети од одлучивања, тј. неће гласати, у односу на тачку дневног реда за коју постоје разлози за изузеће, док у односу на његово присуство седници уопште, те одлучивање о тачкама дневног реда за које не постоје разлози за изузеће, таква препрека не може да стоји.

Надаље, чланом 20 Закона о Високом савету тужилаштва је прописано да се одлука Савета доноси већином од осам гласова, док је чланом 34 Пословника о раду Савета прописано да се гласање о сваком предлогу врши дизањем руке за предлог или против предлога, те да се члан Савета може уздржати од гласања.

Предложени дневни ред 21. ванредне седнице Савета је на основу прописа о праву на правни лек у поступку избора за члана Савета, као и садржине правног лека, **правилно одредио предлог Едиса Арифовића као доношење одлуке о евентуалном усвајању његовог приговора због тврдње о повреди изборног права на бирачком месту Крагујевац 2.**

За наведени предлог од 11 присутних чланова Високог савета тужилаштва на 21. ванредној седници електронским путем, и 8 којих су учествовали у расправи, ни један члан Савета није гласао за усвајање предлога, чиме исти није добио већину прописану чланом 20 Закона о Високом савету тужилаштва. С обзиром да предлог по ком се гласало о евентуалном усвајању приговора (као основаном), није добио ни један глас - исти се сматра одбијеним, из којих разлога је и донето ожалбено решење са диспозитивом и образложењем који јасно одређују и образлажу разлоге његовог доношења. Остали могући начини гласања чланова Савета су ирелевантни у односу на јасно исказану вољу да се предлог за усвајање приговора не усвоји.

Изузетно је битно навести да је чланом 25 став 6 Пословника Републичке изборне комисије ("Сл. гласник РС", бр. 19/2022), прописано да уколико за усвајање предлога не гласа већина од укупног броја чланова и заменика чланова Комисије, сматраће се да је предлог одбијен.

Чланом 29 став 11 Упутства о начину подношења и поступања у Републичкој изборној комисији по приговорима и по захтевима за поништавање гласања на бирачком месту у иностранству ("Сл. гласник РС", број 91 од 25. октобра 2023.), такође је прописано да уколико за усвајање приговора не гласа већина од укупног броја чланова и заменика чланова Комисије, сматраће се да је приговор одбијен.

На основу јавно доступних Записника о заседању Републике изборне комисије, као и Градске изборне комисије за Град Београд, као што је то седница одржана у предмету 02 број: 013-8/2024 од 9. јануара 2024. године, надаће се може утврдити да ова два изборна тела не наводе начин гласања чланова комисије, већ користе збирни термин "већина гласова" која је постигнута или не, и сходно томе донета одговарајућа одлука.

С обзиром да се ради о правним актима највише правне снаге, поред закона из којих потичу, када је реч о поступању колегијалног изборног органа о приговорима у вези избора и повреде изборних права, правном аналогијом се јасно долази до закључка да су и у овом смислу диспозитив и образложење ожалбеног решења Високог савета тужилаштва у потпуности у складу са законом и подзаконским актима Републике Србије.

Додатно треба указати пажњу и на околност да је на свим до сада одржаним седницама Високог савета тужилаштва, приликом одлучивања о било ком предлогу, а посебно предлогу о избору кандидата на јавнотужилачку функцију, уколико тај предлог не би добио већину од осам гласова исти се не би сматрао усвојеним већ одбијеним, тј. носилац јавнотужилачке функције се не би сматрао изабраним. Последњи пример на који би Уставни суд могао обратити пажњу у овом смислу је 7. редовна седница Високог савета тужилаштва која је одржана 17. новембра 2025. године, када 88 предложених кандидата за јавнотужилачке функције није изабрано с обзиром да су од девет присутних чланова два била уздржана при гласању, услед чега није остварена већина од осам гласова потребних за доношење одлуке о усвајању предлога о избору, на основу чега ни један од 88 кандидата није изабран.

Нетачни су наводи жалбе којима се указује на наводно одсуство образложења које представља суштину одлучивања и које мора да садржи разлоге за оцену, самопрокламујући

да су наводи уложеног приговора детаљни. **Напротив, наводи приговора никако нису били детаљни већ генерички, доказима неутемељени, паушални и површни.** Са друге стране, **решење о одбијању приговора Едиса Арифовића је детаљно образложено и указује на све битне правне елементе на основу којих је приговор одбијен,** и који су до сада вишеструко наведени. И овом приликом указујемо да **одбијање приговора представља последицу одсуства гласања осам чланова Савета за његово усвајање,** за које постоји јасан правни основ и пракса како Високог савета тужилаштва, тако и Републичке изборне комисије Републике Србије.

Посебно чуди навод Едиса Арифовића о томе да се евентуалним наводима одговора на жалбу не могу надоместити недостаци ожалбеног решења. **Овом изјавом жалилац ограничава права Савета која су прописана Уставом и законима Републике Србије, те преузима улогу неке нове инстанце над Уставним судом, очигледно сматрајући да има право и да судијама Уставног суда одређује на који начин ће анализирати постојеће чињенично стање и доказе, те донети одлуку о његовој жалби.**

3. Закључак

Наводи жалбе Едиса Арифовића су у потпуности неосновани.

Током изборног дана за избор чланова Високог савета тужилаштва из реда јавних тужилаца, који је одржан 23. децембра 2025. године, **изборно право ни једног кандидата као ни једног бирача није било повређено.**

Доказ за ову тврдњу представљају све одлуке, записници, обрасци и друга службена документа које су Високи савет тужилаштва, Изборна комисија Савета и бирачки одбори на свим местима донели, усвојили и објавили.

Ни један кандидат нити један бирач нису током изборног дана у изводима из бирачких спискова у за то намењеном месту констатовали или уложили примедбу.

Сви бирачки одбори су пре почетка гласања констатовали да су услови за одржавање избора обезбеђени у складу са законом и да бирачко место има уређен простор у коме ће бирачи моћи несметано и уз обезбеђену тајност попунити гласачки листић. Сви бирачки одбори су једногласно усвојили записнике о раду својих одбора без примедби и приговора.

Изборна комисија Савета је у пуном саставу једногласно усвојила Записник о утврђивању резултата избора.

Овлашћени службени посматрачи у својим извештајима нису навели ни једну околност на основу које би регуларност избора била доведена у питање, а изборно право повређено.

Дакле, на сваком бирачком месту, укључујући и Крагујевац 2 за који је Едис Арифовић уложио приговор, а затим и ову неуредну и непотпуну жалбу, у потпуности су били

обезбеђени услови да он и остали бирачи бирају на једнак, слободан, непосредан, тајан и личан начин.

Савет указује и на околност да је Едис Арифовић у жалби Уставном суду одустао од указивања на све наводне повреде изборних права, из ког разлога се Савет ограничио на давање одговора само на жалбене наводе, а не и на такве наводе приговора.

21. ванредна седница Високог савета тужилаштва је организована и одржана у складу са законом, подзаконским актима и потврђеном праксом Савета. Њено одржавање је било суочено са изненађујућим и противправним препрекама у виду неоправданог одсуствовања са седнице једног броја чланова Савета, у очигледној намери изазивања принудног дејства члана 40 став 2 Закона о Високом савету тужилаштва, тј. сматрања да је приговор усвојен због недоношења решења, и тиме поништавања избора или изборних радњи на одређеном бирачком месту.

Још једном указујемо и на то да је оваквим поступком од стране мањине чланова Савета покушано наметање њихове воље и исхода поступка по правном леку у изборном процесу над већином чланова Савета, чиме би дошло до вишеструке повреде Устава Републике Србије, и то члана 21 о Забрани дискриминације, члана 32 о Праву на правично суђење, члана 36 о Праву на једнаку заштиту права и на правно средство, као и члана 51 о Изборном праву.

Током њеног одржавања, што уживо што електронским путем, сав расположиви материјал је достављен свим члановима Савета, у вези чега постоји законом прописана потврда, расправност је омогућена уживо и електронским путем, и то у трајању од 24 часа, обезбеђено је лично присуство лица која су учествовала у изборном процесу или могла о њему дати додатне податке битне за доношење одлуке, остварен је кворум за одржавање седнице, чланови Савета су изразили своју вољу у вези предлога за усвајање приговора на законом прописани начин, те како није постојао законом предвиђени број гласова за усвајање приговора Едиса Арифовића о повреди изборног права, приговор је одбијен.

Едис Арифовић је у законом предвиђеном року примио решење о одбијању приговора које је садржавало све законом прописане елементе укључујући и поуку о правном леку, чију је могућност улагања у облику жалбе Уставном суду и искористио.

На крају давања овог одговора Уставном суду, Високи савет тужилаштва жели да укаже на непобитну чињеницу да је на изборима за изборне чланове Савета из реда јавних тужилаца укупно учествовало 740 носилаца јавнотужилачке функције, што износи 97,11% укупног бирачког тела јавног тужилаштва.

Жалбе Уставном суду је уложило укупно 5 бирача који чине 0,68% бирачког тела. Они су својим поступком довели у питање потврђивање резултата изборне воље 99,32% бирача и носилаца јавнотужилачке функције, на укупно 50% бирачких места основних и виших јавних тужилаштава, што представља негативан преседан у било ком познатом изборном процесу.

Провера навода приговора Едиса Арифовића због чијег одбијања је он уложио жалбу Уставном суду, показују да су и приговор и жалба у потпуности неосновани и неутемељени у чињеницама и доказима који су прибављени и разматрани од стране Савета.

Приговор и жалба се заснивају на покушају процесне злоупотребе права на правни лек и покушаја да се тиме постигне наметање воље мањине чланова Савета над већином наступањем принудне норме о усвајању приговора протеком рока за доношење решења, и следствено поништавање и понављање избора и изборних радњи на тачно одређеним бирачким местима ради постизања бољих резултата кандидата којег Едис Арифовић подржава, и његовог последичног избора за члана Савета.

Савет посебно указује да би такав исход био постигнут управо без било какве расправе чланова Савета, без увида у материјал, и без могућности да на било који начин суштински одлучују поводом избора за орган уставног ранга, а у вези којих повреда се, барем формално, Едис Арифовић притужује.

Високи савет тужилаштва се искрено нада да ће Уставни суд разумети све околности овог случаја и донети одлуку да се жалба из првобитно наведених разлога ОДБАЦИ, те уколико се упусти у анализу чињеничног стања и даље одлучивање, **ОДБИЈЕ КАО НЕОСНОВАНА.**

С поштовањем,

Бранко Стаменковић
Председник Високог савета тужилаштва

